

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8697/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Гордане Комненић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, у парници тужиоца „ОТР banka Srbija“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужених АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Шуковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3191/19 од 30.06.2022. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3191/19 од 30.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 3191/19 од 30.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 43813/13 од 24.11.2017. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 1823798/10 од 25.11.2010. године. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плате менични дуг у износу од 58.168,44 динара са затезном каматом од 11.12.2009. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 54.940,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 3191/19 од 30.06.2022. године, преиначена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 43813/13 од 24.11.2017. године у ставу другом и трећем изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени да тужиоцу на име меничног дуга солидарно исплате 58.168,44 динара са затезном каматом од 11.12.2009. године до исплате и тужилац обавезан да туженима на име трошкова парничног поступка плати 43.500,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене у поступку пред другостепеним судом, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је потраживање тужиоца по основу меничног дуга тужених, а побијаном пресудом је преиначена првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбених захтев тужиоца. Побијана одлука је донета применом правила о терету доказивања и одговарајућих одредаба материјалног права. Пошто се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, уз испуњеност неког од услова прописаног чланом 404. ЗПП-а, то следи да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП јер се ревизијом у ствари побија правилност утврђеног чињеничног стања. Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП нису били предмет разматрања јер не представљају разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Из тог разлога Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужба ради дуга поднета је 11.12.2009. године. Вредност предмета спора је 58.168,44 динара.

Како је ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности иста није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**